Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

(Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Rady 2011/699/WPZiB z dnia 20 października 2011 r.	L 276	50	21.10.2011
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2011/848/WPZiB z dnia 16 grudnia 2011 r.	L 335	83	17.12.2011
►M3	Decyzja Rady 2012/811/WPZiB z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	50	21.12.2012
►M4	Decyzja wykonawcza Rady 2013/46/WPZiB z dnia 22 stycznia 2013 r.	L 20	65	23.1.2013
►M5	Decyzja Rady 2014/147/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r.	L 79	42	18.3.2014
►M6	Decyzja wykonawcza Rady 2014/862/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	36	2.12.2014
►M7	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/620 z dnia 20 kwietnia 2015 r.	L 102	43	21.4.2015
►M8	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1173 z dnia 18 lipca 2016 r.	L 193	108	19.7.2016
►M9	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2231 z dnia 12 grudnia 2016 r.	L 336 I	7	12.12.2016
►M10	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/203 z dnia 6 lutego 2017 r.	L 32	22	7.2.2017
►M11	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/399 z dnia 7 marca 2017 r.	L 60	41	8.3.2017
►M12	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/905 z dnia 29 maja 2017 r.	L 138 I	6	29.5.2017
►M13	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1340 z dnia 17 lipca 2017 r.	L 185	55	18.7.2017
►M14	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r.	L 328	19	12.12.2017
►M15	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/202 z dnia 9 lutego 2018 r.	L 38	19	10.2.2018
►M16	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/569 z dnia 12 kwietnia 2018 r.	L 95	21	13.4.2018
►M17	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1940 z dnia 10 grudnia 2018 r.	L 314	47	11.12.2018
►M18	Decyzja Rady (WPZiB) 2019/2109 z dnia 9 grudnia 2019 r.	L 318	134	10.12.2019

►**M19**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/190 z dnia 12 lutego 2020 r.	L 40 I	3	13.2.2020
►**M20**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/417 z dnia 19 marca 2020 r.	L 86	9	20.3.2020
►**M21**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/1509 z dnia 16 października 2020 r.	L 345	8	19.10.2020
►**M22**	Decyzja Rady (WPZiB) 2020/2033 z dnia 10 grudnia 2020 r.	L 419	30	11.12.2020
►**M23**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/2144 z dnia 17 grudnia 2020 r.	L 430	27	18.12.2020

▼B

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

Artykuł 1

1. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium Demokratycznej Republiki Kongo (DRK) przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych są zakazane niezależnie od tego, czy zostały zapoczątkowane na terytoriach państw członkowskich czy też nie.

2. Zakazane jest również:

a) przyznawanie, sprzedawanie, dostarczanie lub przekazywanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK;

b) zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub na potrzeby przyznania, sprzedaży, dostarczania lub transferu związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, pośrednio lub bezpośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK.

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

▼M7

a) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania pomocy technicznej, finansowania, świadczenia usług pośrednictwa i innych usług związanych z uzbrojeniem i podobnym sprzętem, mających wyłącznie stanowić wsparcie misji stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę misję;

▼B

b) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do DRK przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

▼M8

c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiercionośnym sprzętem, zgodnie z uprzednim powiadomieniem złożonym Komitetowi ds. Sankcji ustanowionemu na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji);

▼M5

d) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania związanej z tym pomocy finansowej lub technicznej bądź szkolenia, mających wyłącznie stanowić wsparcie regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę grupę;

▼M8

e) innej sprzedaży lub dostarczania uzbrojenia i podobnego sprzętu, lub zapewniania pomocy lub personelu, zatwierdzonych wcześniej przez Komitet ds. Sankcji.

▼B

2. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywania uzbrojenia i podobnego sprzętu lub świadczenie usług lub szkolenie techniczne i pomoc techniczna, o których mowa w ust. 1, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

3. Państwa członkowskie powiadamiają z wyprzedzeniem Komitet ds. Sankcji ustanowiony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji) o wszelkich dostawach do DRK uzbrojenia i podobnego sprzętu i o zapewnianiu pomocy technicznej, finansowania, świadczeniu usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi w DRK innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W takich powiadomieniach podawane są wszelkie istotne informacje, obejmujące w odpowiednich przypadkach użytkownika końcowego, proponowaną datę dostawy oraz trasę przesyłek.

4. Państwa członkowskie rozpatrują indywidualnie każdy przypadek dostawy na mocy ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego ([1]). Państwa członkowskie żądają zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwko nadużywaniu zezwoleń udzielonych na mocy ust. 2 i w stosownych przypadkach zapewniają możliwość odesłania dostarczonego uzbrojenia i podobnego sprzętu.

▼M9

Artykuł 3

1. Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakłada się na osoby oraz podmioty wskazane przez Komitet ds. Sankcji w związku z udziałem w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu w DRK lub w związku ze wspieraniem takich czynów. Czyny takie obejmują:

a) naruszenie embarga na broń i podobnych środków, o których mowa w art. 1;

b) działania politycznych i wojskowych przywódców zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK, którzy utrudniają rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie członków tych ugrupowań;

([1]) Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

▼M9

c) działania politycznych i wojskowych przywódców bojówek kongijskich, w tym tych otrzymujących wsparcie spoza DRK, którzy utrudniają członkom tych bojówek rozbrojenie, demobilizację i reintegrację;

d) rekrutowanie lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, z naruszeniem obowiązującego prawa międzynarodowego;

e) udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących, w zależności od przypadku, łamanie lub naruszanie praw człowieka lub łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym czynów obejmujących działania wymierzone w ludność cywilną, takich jak zabijanie i okaleczanie, gwałty i inne akty przemocy seksualnej, uprowadzenia, przymusowe wysiedlenia i ataki na szkoły i szpitale, lub udział w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu;

f) utrudnianie dostępu do pomocy humanitarnej lub dystrybucji tej pomocy w DRK;

g) wspieranie osób lub podmiotów, w tym ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych, prowadzących działania destabilizujące w DRK poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych lub nielegalny handel tymi zasobami, w tym złotem, dziką fauną i florą lub produktami z dzikiej fauny i flory;

h) działania w imieniu lub pod kierunkiem wskazanej osoby lub podmiotu bądź w imieniu lub pod kierunkiem podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub kontrolowanego przez wskazaną osobę lub podmiot;

▼M13

i) planowanie lub finansowanie ataków na personel pokojowy MONUSCO lub personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym na członków grupy ekspertów, kierowanie takimi atakami lub udział w nich;

▼M9

j) zapewnianie pomocy finansowej, materialnej lub technologicznej bądź towarów lub usług wskazanej osobie lub podmiotowi.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów, których dotyczy niniejszy ustęp, znajduje się w załączniku I.

2. Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakłada się na osoby i podmioty:

a) utrudniające oparte na konsensusie i pokojowe rozwiązania zmierzające do przeprowadzenia w DRK wyborów, w tym poprzez akty przemocy, represje lub nawoływanie do przemocy, lub poprzez podważanie praworządności;

b) uczestniczące w planowaniu czynów stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka w DRK, kierowaniu tymi czynami lub ich popełnianiu;

c) powiązane z osobami i podmiotami, o których mowa w lit. a) i b);

zgodnie z wykazem znajdującym się w załączniku II.

▼M9

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. W odniesieniu do osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli:

a) Komitet ds. Sankcji stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;

b) Komitet ds. Sankcji stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;

c) Komitet ds. Sankcji zezwoli z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego; lub

d) taki wjazd lub przejazd jest konieczny do celów przeprowadzenia postępowania sądowego.

W przypadkach gdy państwo członkowskie zezwala, zgodnie z tym ustępem, na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

4. W odniesieniu do osób, o których mowa w art. 3 ust. 2, ust. 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;

c) zastosowanie znajduje umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety; lub

d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

5. Uznaje się, że ust. 4 stosuje się również wtedy, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

6. Jeżeli państwo członkowskie udziela zezwolenia na podstawie ust. 4 lub 5, informuje o tym należycie Radę.

▼M9

7. W przypadku osób, o których mowa w art. 3 ust. 2, państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniu międzyrządowym, włącznie z takimi posiedzeniami, które są popierane przez Unię Europejską lub których gospodarzem jest Unia Europejska lub państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, jeżeli prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w DRK.

8. Państwo członkowskie, zamierzające przyznać zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.

9. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 4, 5, 6, 7 lub 8 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku II, zezwolenie jest bezwzględnie ograniczone do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych będących własnością lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, oraz wszystkich środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty będące własnością lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub którymi dysponują jakiekolwiek osoby lub podmioty działające w imieniu osób i podmiotów, o których mowa w art. 3, lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku I i II.

2. Żadne środki finansowe, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. W odniesieniu do osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

a) niezbędnych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczonych na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

▼M9

d) niezbędnych do pokrycia wydatków nadzwyczajnych – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego Komitetu; lub

e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku środki finansowe, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odpowiednich osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że zastaw nie został ustanowiony, a wyrok nie został wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3, po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), może zostać ustanowione po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez dane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku negatywnej decyzji Komitetu ds. Sankcji w ciągu czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. W odniesieniu do osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób i podmiotów oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osób i podmiotów wymienionych w załączniku II, jeżeli spełnione są następujące warunki:

▼M9

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym dana osoba lub podmiot zostali umieszczeni w wykazie znajdującym się w załączniku II, lub przedmiotem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego podlegającego wykonaniu w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące praw osób, którym takie roszczenia przysługują;

c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na rzecz osoby lub podmiotu wymienionego w załączniku I lub II; oraz

d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

7. W przypadku osób i podmiotów wymienionych w załączniku II można również przyznać zwolnienia dotyczące środków finansowych i zasobów gospodarczych, które są niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, w tym artykułów medycznych i żywności, wysyłanie pracowników pomocy humanitarnej oraz związanej z tym pomocy lub ewakuacja z DRK.

8. Ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają osobie lub podmiotowi umieszczonym w wykazie znajdującym się w załączniku II dokonywania płatności należnych z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby lub takiego podmiotu w tym wykazie, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie została bezpośrednio ani bezpośrednio otrzymana przez osobę lub podmiot umieszczony w wykazie znajdującym się w załączniku I lub II.

9. Ust. 2 nie stosuje się do następujących wpływów na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków;

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi, lub

c) płatności należnych osobom i podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 2, z tytułu orzeczeń sądowych, arbitrażowych lub decyzji administracyjnych wydanych w Unii lub podlegających wykonaniu w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają ust. 1.

Artykuł 6

1. Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.

▼M9

2. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku II.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub podmiot w załączniku I. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w art. 6 ust. 2, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie lub danemu podmiotowi bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku przedstawienia uwag lub istotnych nowych dowodów Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 8

1. Załącznik I zawiera powody umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku I zamieszczane są także, w miarę dostępności, informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W przypadku osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W przypadku podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I zamieszcza się także datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

3. Załącznik II zawiera powody umieszczenia w wykazie danych osób i podmiotów.

4. W załączniku II zamieszczane są także, w miarę dostępności, informacje niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W przypadku podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

▼M18

Artykuł 8a

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załączników I i II;

b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załączników I i II.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą w stosownych przypadkach przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa dotyczących takich osób lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załączników I i II.

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy danych” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([1]) w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa przysługujące im na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1725.

▼M9

Artykuł 9

1. Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądom, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb, w szczególności w świetle odpowiednich decyzji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

▼M22

2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 2, stosuje się do dnia 12 grudnia 2021 r. W stosownych przypadkach ich okres obowiązywania jest przedłużany lub są one zmieniane, jeżeli Rada uzna, że ich cele nie zostały osiągnięte.

▼B

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼M9

ZAŁĄCZNIK I

▼M11

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. Eric BADEGE

Data urodzenia: 1971 r.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Adres: Rwanda (według stanu z początku 2016 r.).

Inne informacje: Zbiegł do Rwandy w marcu 2013 r. i nadal tam mieszka według stanu z początku 2016 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272441

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Eric Badege był podpułkownikiem i główną postacią ruchu M23 w Masisi i dowodził niektórymi operacjami, które zdestabilizowały części terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. Jako dowódca wojskowy M23 Badege był odpowiedzialny za poważne naruszenia wiążące się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych. Po maju 2012 r. ruch Raia Mutomboki zamordował, pod dowództwem M23, setki cywilów w serii skoordynowanych ataków. W sierpniu 2012 r. Badege przeprowadził wspólne ataki, w ramach których doszło do masowych zabójstw ludności cywilnej. Ataki te zostały zorganizowane wspólnie przez Badege i płk. Makomę Semivumbi Jacques'a. Według relacji byłych bojowników M23 przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec.

Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowym werbunku w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, miał wyjaśnić innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „chciał nas porzucić”. Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów dla przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam, [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.

Badege zbiegł do Rwandy w marcu 2013 r. i mieszkał tam (według stanu z początku 2016 r.).

2. Frank Kakolele BWAMBALE

(*alias*: a) FRANK KAKORERE, b) FRANK KAKORERE BWAMBALE, c) AIGLE BLANC)

Funkcja: Generał FARDC.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

▼M11

Adres: Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Inne informacje: Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w Kinszasie. Od 2010 r. Kakolele brał udział w działaniach prowadzonych najprawdopodobniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misji STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r. Władze DRK aresztowały go w grudniu 2013 r. w Beni, prowincja Kiwu Północne, gdyż miał blokować proces DDR. Opuścił DRK i przez pewien czas mieszkał w Kenii, dopóki nie został wezwany przez rząd DRK do pomocy w rozwiązywaniu sytuacji w Beni. W październiku 2015 r. aresztowano go w rejonie Mambasy, gdyż miał wspierać ugrupowania Mai Mai; nie postawiono mu jednak zarzutów i według stanu z czerwca 2016 r. mieszkał w Kinszasie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776078

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Frank Kakolele Bwambale był przywódcą Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD-ML), miał wpływ na politykę, kontrolował działania i dowodził siłami RCD-ML – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanej w handel bronią z naruszeniem embarga. Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Począwszy od 2010 r. Kakolele brał udział w działaniach prowadzonych najwyraźniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misji STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r.

Wyjechał z DRK i przez pewien czas mieszkał w Kenii, dopóki nie został wezwany przez rząd DRK do pomocy w rozwiązywaniu sytuacji w Beni. W październiku 2015 r. aresztowano go pod Mambasą, gdyż miał wspierać ugrupowania Mai Mai, nie postawiono mu jednak zarzutów. Według stanu z czerwca 2016 r. mieszkał w Kinszasie.

3. Gaston IYAMUREMYE

(*alias*: a) Byiringiro Victor Rumuli, b) Victor Rumuri, c) Michel Byiringiro, d) Rumuli)

Funkcja: a) tymczasowy przewodniczący FDLR, b) pierwszy wiceprzewodniczący FDLR–FOCA; c) generał dywizji w siłach FDLR-FOCA.

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Dystrykt Musanze, Prowincja Północna, Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272456

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Gaston Iyamuremye jest pierwszym wiceprzewodniczącym FDLR, a także tymczasowym przewodniczącym. Posiada stopień generała dywizji w ramieniu zbrojnym FDLR zwanym FOCA. Według stanu z czerwca 2016 r. Iyamuremye przebywa w prowincji Kiwu Północne Demokratycznej Republiki Konga.

▼M11

4. Innocent KAINA

(*alias* a): pułkownik Innocent KAINA India Queen

Funkcja: Były zastępca dowódcy M23.

Adres: Uganda (według stanu z początku 2016 r.).

Data urodzenia: listopad 1973 r.

Miejsce urodzenia: Bunagana, terytorium Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

Inne informacje: Zastępcą dowódcy M23 został po ucieczce frakcji Bosco Tagandy do Rwandy w marcu 2013 r. W listopadzie 2013 r. uciekł do Ugandy. W Ugandzie według stanu z początku 2016 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776081

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Innocent Kaina był dowódcą sektora a następnie zastępcą dowódcy Ruchu 23 Marca (M23). Odpowiadał za oraz popełnił poważne naruszenia prawa międzynarodowego i praw człowieka. W lipcu 2007 r. garnizonowy trybunał wojskowy w Kinszasie uznał Kaina za winnego zbrodni przeciw ludzkości popełnionych w dystrykcie Ituri między majem 2003 r. a grudniem 2005 r. Został uwolniony w 2009 r. w ramach porozumienia pokojowego między rządem kongijskim a CNDP. Działając w FARDC, w 2009 r. dokonywał egzekucji, uprowadzeń i okaleczeń na terytorium Masisi. Jako dowódca działający pod rozkazami generała Tagandy doprowadził do buntu byłej jednostki CNDP na terytorium Rutshuru w kwietniu 2012 r. Zapewniał bezpieczeństwo buntownikom poza Masisi. Między majem a sierpniem 2012 r. nadzorował werbunek i szkolenie ponad 150 dzieci na potrzeby rebelii M23; zastrzelił chłopców, którzy próbowali uciec. W lipcu 2012 r. podróżował do Berundy i Degho, prowadząc działalność mobilizacyjną i werbunkową dla M23. Kaina zbiegł do Ugandy w listopadzie 2013 r. i według stanu z początku 2016 r. nadal tam mieszkał.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

(*alias*: a) Jérôme Kakwavu, b) Commandant Jérôme (komendant Jérôme))

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. Według stanu na dzień 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych. W listopadzie 2014 r. skazany przez sąd wojskowy DRK na dziesięć lat więzienia za zgwałcenie, zabójstwo i tortury. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776083

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji/Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne posterunki graniczne między Ugandą a DRK, będące najważniejszym szlakiem przepływu broni, znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC miał wpływ na ich politykę oraz dowodził siłami FAPC i kontrolował ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów

▼M11

Zbrojnych – odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. W dniu 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych.

6. Germain KATANGA

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data urodzenia: 28 kwietnia 1978 r.

Miejsce urodzenia: Mambasa, prowincja Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga (w więzieniu).

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Pierwotnie Trybunał skazał go 23 maja 2014 r. na 12 lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, ale Wydział Odwoławczy Trybunału zmniejszył tę karę i orzekł, że wyrok Katangi powinien dobiec końca 18 stycznia 2016 r. Na czas procesu przebywał w areszcie w Niderlandach, ale w grudniu 2015 r. przeniesiono go do więzienia w DRK i postawiono zarzuty dotyczące innych zbrodni poprzednio popełnionych w Ituri. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776116

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Germain Katanga był dowódcą FRPI. Brał udział w transferach broni z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. został przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Pierwotnie MTK skazał go 23 maja 2014 r. na 12 lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, ale Wydział Odwoławczy MTK zmniejszył tę karę i orzekł, że wyrok Katangi powinien dobiec końca 18 stycznia 2016 r. Na czas procesu przebywał w areszcie w Niderlandach, ale w grudniu 2015 r. przeniesiono go do więzienia w DRK i postawiono zarzuty dotyczące innych zbrodni poprzednio popełnionych w Ituri.

▼M23

7. Thomas LUBANGA

Miejsce urodzenia: Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcję Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. został przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W marcu 2012 r. MTK skazał go na 14 lat pozbawienia wolności. 1 grudnia 2014 r. sędziowie apelacyjni MTK podtrzymali wyrok skazujący i wymiar kary. 19 grudnia 2015 r. został przeniesiony do zakładu karnego w DRK w celu odbycia kary pozbawienia wolności. Został zwolniony 15 marca 2020 r. po odbyciu kary pozbawienia wolności zasądzonej przez MTK. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

▼**M23**

Thomas Lubanga był przywódcą UPC/L, jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20; UPC/L jest zamieszana w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. Aresztowano go w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcję Lubangi (UPC/L), a 17 marca 2006 r. władze DRK przekazały go Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W marcu 2012 r. MTK wydał wyrok skazujący i orzekł karę w wymiarze 14 lat pozbawienia wolności. 1 grudnia 2014 r. sędziowie apelacyjni MTK podtrzymali wyrok skazujący i wymiar kary. 19 grudnia 2015 r. został przeniesiony do zakładu karnego w DRK w celu dalszego odbywania kary pozbawienia wolności.

▼**M11**

8. Sultani MAKENGA

(*alias*: a) Makenga, Colonel Sultani (pułkownik Sultani), b) Makenga, Emmanuel Sultani)

Data urodzenia: 25 grudnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 12 listopada 2012 r.

Inne informacje: Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w Ugandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272833

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sultani Makenga jest dowódcą wojskowym Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Jako dowódca M23 (znanego również jako Kongijska Armia Rewolucyjna) Sultani Makenga dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny, między innymi działań skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń. Odpowiada również za naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami M23 polegającymi na werbunku i wykorzystywaniu dzieci w konflikcie zbrojnym w DRK. M23 dowodzone przez Sultaniego Makengę popełniło poważne zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK. Według zeznań i doniesień bojownicy działający pod rozkazami Sultaniego Makengi na całym terytorium Rutshuru gwałcili kobiety i dzieci, w tym niektóre zaledwie ośmioletnie; działania te były prowadzone w ramach polityki umocnienia kontroli nad terytorium Rutshuru. M23 dowodzone przez Makengę prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci w DRK i w tym regionie, jak również zabiło, okaleczyło i raniło bardzo dużo dzieci. Wiele z przymusowo werbowanych dzieci miało mniej niż 15 lat. Makenga był również podobno odbiorcą broni i materiałów pokrewnych, co było naruszeniem środków podjętych przez DRK w celu wdrożenia embarga na broń, w tym rozporządzeń krajowych dotyczących importowania i posiadania broni i materiałów pokrewnych. Działania Makengi jako dowódcy M23 obejmują poważne naruszenia prawa międzynarodowego i zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK; działania te pogorszyły sytuację w regionie w związku z brakiem bezpieczeństwa, wysiedleniami i konfliktem. Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga.

9. Khawa Panga MANDRO

(*alias*: a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Mandro Panga Kahwa, f) Yves Khawa Panga Mandro, g) Chief Kahwa, h) Kawa)

Data urodzenia: 20 sierpnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Bunia, Demokratyczna Republika Konga.

▼M11

Adres: Uganda (według stanu z maja 2016 r.).

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W kwietniu 2005 r. został osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., został uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w ręku i naruszenia nietykalności cielesnej. W sierpniu 2014 r. sąd wojskowy DRK w Kisangani skazał go na dziewięć lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz nakazał mu zapłacić ok. 85 000 USD na rzecz ofiar jego czynów. Wyrok odbył i według stanu z maja 2016 r. przebywa w Ugandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272933

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Khawa Panga Mandro był przewodniczącym Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanych w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002. W kwietniu 2005 r. został osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., został uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w ręku i naruszenia nietykalności cielesnej. W sierpniu 2014 r. sąd wojskowy DRK w Kisangani skazał go na dziewięć lat pozbawienia wolności za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz nakazał mu zapłacić ok. 85 000 USD na rzecz ofiar jego czynów. Wyrok odbył i według stanu z maja 2016 r. przebywał w Ugandzie.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Funkcja: Sekretarz wykonawczy FDLR.

Data urodzenia: 24 lipca 1963 r.

Miejsce urodzenia: Ndusu/Ruhengeri, Prowincja Północna, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w prowincjach Kiwu w 2009 r. Przekazany do Hagi 25 stycznia 2011 r., a pod koniec 2011 r. – wypuszczony na wolność przez MTK. 29 listopada 2014 r. został wybrany sekretarzem wykonawczym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5224649

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Callixte Mbarushimana był sekretarzem wykonawczym FDLR i wiceprzewodniczącym naczelnego dowództwa FDLR do momentu swojego aresztowania. Jako przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników prowadzone zgodnie z pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) OP 4 b). Został aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez MTK nakazu

▼M11

aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w prowincjach Kiwu w 2009 r. Przekazany do Hagi 25 stycznia 2011 r., a pod koniec 2011 r. – wypuszczony na wolność. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany sekretarzem wykonawczym FDLR na 5-letnią kadencję.

11. Iruta Douglas MPAMO

(*alias*: a) Doulas Iruta Mpamo, b) Mpano)

Adres: Gisenyi, Rwanda (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 28 grudnia 1965 r., b) 29 grudnia 1965 r.

Miejsce urodzenia: a) Bashali, Masisi, Demokratyczna Republika Konga, b) Goma, Demokratyczna Republika Konga, c) Uvira, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272813

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właściciel i dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company, których samoloty były wykorzystywane do udzielania pomocy grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20. Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia naruszania embarga na broń. Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC).

▼M10

12. Sylvestre MUDACUMURA

(*pseudonimy*: a) Mupenzi Bernard, b) General Major Mupenzi (generał dywizji Mupenzii), c) General Mudacumura (generał Mudacumura), d) Pharaoh (faraon), e) Radja)

Funkcja: a) dowódca FDLR-FOCA, b) generał broni FDLR-FOCA.

Data urodzenia: 1954.

Miejsce urodzenia: Komórka Ferege, sektor Gatumba, gmina Kibilira, prefektura Gisenyi, Rwanda.

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: 12 lipca 2012 r. Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz jego aresztowania za dziewięć zarzutów dotyczących zbrodni wojennych, w tym ataków na ludność cywilną, zabójstwo, okaleczanie, okrucieństwo, gwałt, torturowanie, niszczenie mienia, rabunek i rażące naruszenia godności osobistej, które miał popełnić w latach 2009–2010 w DRK.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sylvestre Mudacumura jest dowódcą FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR – mającym wpływ na jego politykę i zachowującym dowództwo i kontrolę nad działaniami sił FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji nr 1493 (2003), zamieszanych w handel bronią z naruszeniem

▼M10

embarga. Mudacumura (lub jego personel) utrzymywał łączność telefoniczną z przywódcą FDLR Murwanashyaką, przebywającym w Niemczech, w tym także podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r., oraz z dowódcą wojskowym majorem Guillaumem podczas operacji Umoja Wetu i Kimia II w 2009 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za 27 przypadków rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2007. Według stanu z połowy 2016 r. Mudacumura był nadal naczelnym dowódcą zbrojnego ramienia sił FDLR w randze generała broni z siedzibą w prowincji Kiwu Północne w Demokratycznej Republice Konga.

▼M11

13. Leodomir MUGARAGU

(*alias*: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi)

Adres: Kompleks leśny Kikoma, Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 1954 r. b) 1953 r.

Miejsce urodzenia: a) Kigali, Rwanda b) Rushashi, Prowincja Północna, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Szef sztabu FDLR–FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270747

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda (FOCA) – zbrojnego ramienia sił FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK. Szef sztabu FDLR–FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne.

14. Leopold MUJYAMBERE

(*alias*: a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim)

Funkcja: a) szef sztabu FDLR-FOCA, b) tymczasowy zastępca dowódcy FDLR-FOCA.

Adres: Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: a) 17 marca 1962 r., b) w przybliżeniu 1966 r.

Miejsce urodzenia: Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Został pełniącym funkcję zastępcy dowódcy FDLR-FOCA w 2014 r. Na początku maja 2016 r. został schwytany w Gomie (DRK) przez kongijskie służby bezpieczeństwa i przewieziony do Kinszasy. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5224709

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

▼**M11**

Leopold Mujyambere był dowódcą drugiej dywizji FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e).

W czerwcu 2011 r. był z ramienia FOCA dowódcą sektora operacyjnego Kiwu Południowe, zwanego wtedy „Amazon". Następnie został awansowany na szefa sztabu FOCA, a w 2014 r. – na pełniącego funkcję zastępcy dowódcy. Na początku maja 2016 r. został schwytany w Gomie (DRK) przez kongijskie służby bezpieczeństwa i przewieziony do Kinszasy.

15. Jamil MUKULU

(*alias*: a) Steven Alirabaki, b) David Kyagulanyi, c) Musezi Talengelanimiro, d) Mzee Tutu, e) Abdullah Junjuaka, f) Alilabaki Kyagulanyi, g) Hussein Muhammad, h) Nicolas Luumu, i) Julius Elius Mashauri, j) David Amos Mazengo, k) Professor Musharaf, l) Talengelanimiro)

Funkcja: a) szef Zjednoczonych Sił Demokratycznych (ADF), b) dowódca, Zjednoczone Siły Demokratyczne.

Adres: Według doniesień – więzienie w Ugandzie (stan z września 2016 r.).

Data urodzenia: a) 1965 r., b) 1 stycznia 1964 r.

Miejsce urodzenia: Wioska Ntoke, hrabstwo Ntenjeru, dystrykt Kayunga, Uganda.

Obywatelstwo: ugandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 12 października 2011 r.

Inne informacje: W kwietniu 2015 r. został aresztowany w Tanzanii, a w lipcu 2015 r. – przekazany w ramach ekstradycji Ugandzie. Według stanu z września 2016 r. Jamil Mukulu miał przebywać w areszcie policyjnym, oczekując na proces za zbrodnie wojenne i poważne naruszenia konwencji genewskiej w świetle prawa ugandyjskiego. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270670

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Według źródeł publicznych i oficjalnych sprawozdań, w tym sprawozdań grupy ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK, Jamil Mukulu jest wojskowym szefem ADF – zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego w DRK – oraz utrudnia rozbrojenie, repatriację i dobrowolne przesiedlenie bojowników ADF, przewidziane w rezolucji nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Grupa ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK poinformowała, że Jamil Mukulu dostarczał materialnego i kadrowego wsparcia siłom ADF jako zbrojnemu ugrupowaniu działającemu na terytorium DRK. Według różnych źródeł, w tym sprawozdań grupy ekspertów oenzetowskiego Komitetu Sankcji dotyczących DRK, Jamil Mukulu organizował finansowanie, wywierał wpływ na politykę ADF i sprawował bezpośrednie funkcje w dowodzeniu i kontroli nad siłami ADF, w szczególności nadzorował kontakty nawiązane z międzynarodowymi siatkami terrorystycznymi.

▼M20

16. Ignace MURWANASHYAKA

(pseudonim: dr Ignace)

Tytuł: Dr

Funkcja: przewodniczący FDLR

Adres: Niemcy (w więzieniu)

Data urodzenia: 14 maja 1963 r.

Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Zmarł w więzieniu w Niemczech 16 kwietnia 2019 r. Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r.; 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ignace Murwanashyaka jest przewodniczącym FDLR, mającym wpływ na politykę sił FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanych w handel bronią z naruszeniem embarga. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu transferu uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji użytkowania; zarządzał znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach pod kontrolą FDLR. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał jako przewodniczący i dowódca wojskowy FDLR za rozkazy dotyczące werbowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga. 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i pomocnictwa w popełnianiu zbrodni wojennych. Otrzymał wyrok 13 lat i według stanu z czerwca 2016 r. przebywał w więzieniu w Niemczech. 29 listopada 2014 r. został ponownie wybrany przewodniczącym FDLR na 5-letnią kadencję.

▼M11

17. Straton MUSONI

(*alias*: IO Musoni)

Funkcja: Były wiceprzewodniczący FDLR.

Data urodzenia: a) 6 kwietnia 1961 r., b) 4 czerwca 1961 r.

Miejsce urodzenia: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i orzekł karę 8 lat. Musoni został zwolniony z więzienia natychmiast po procesie, po odbyciu ponad 5 lat swojego wyroku. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272354

▼**M11**

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Straton Musoni był wiceprzewodniczącym FDLR – zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego w DRK. Utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlanie bojowników ugrupowania, z naruszeniem rezolucji nr 1649 (2005). 17 listopada 2009 r. aresztowały go władze niemieckie, a 28 września 2015 r. niemiecki sąd uznał go winnym przewodzenia zagranicznemu ugrupowaniu terrorystycznemu i orzekł karę 8 lat. Zwolniony z więzienia natychmiast po procesie, po odbyciu ponad 5 lat swojego wyroku.

18. Jules MUTEBUTSI

(*alias*: a) Jules Mutebusi, b) Jules Mutebuzi, c) Colonel Mutebutsi (pułkownik Mutebutsi))

Data urodzenia: 1964.

Miejsce urodzenia: Minembwe, Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Jest byłym zastępcą regionalnego dowódcy wojskowego 10. Regionu Wojskowego FARDC; w kwietniu 2004 r. został zwolniony za niesubordynację. W grudniu 2007 r. aresztowały go władze rwandyjskie, gdy próbował przekroczyć granicę, aby dostać się na terytorium DRK. Według doniesień zmarł w Kigali 9 maja 2014 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5272093

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Jules Mutebutsi przyłączył się do innych zbuntowanych elementów byłego RCD-G, aby w maju 2004 r. zająć siłą miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, z naruszeniem embarga na broń. Był zastępcą regionalnego dowódcy wojskowego 10. Regionu Wojskowego FARDC do kwietnia 2004 r., kiedy to został zwolniony za niesubordynację. W grudniu 2007 r. aresztowały go władze rwandyjskie, gdy próbował przekroczyć granicę, aby dostać się na terytorium DRK. Według doniesień zmarł w Kigali 9 maja 2014 r.

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

(*alias*: Colonel Baudoin Ngaruye (pułkownik Baudouin Ngaruye))

Tytuł: Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23).

Funkcja: Generał brygady.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) 1 kwietnia 1978 r., b) 1978 r.

Miejsce urodzenia: a) Bibwe, Demokratyczna Republika Konga, b) Lusamambo, terytorium Lubero, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Krajowy numer identyfikacyjny: FARDC ID 1-78-09-44621-80.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

▼M11

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. mieszkał w obozie Ngoma w Rwandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5268954

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

W kwietniu 2012 r. Baudoin Ngaruye, działając pod rozkazami generała Ntagandy, dowodził buntem byłej jednostki CNDP, co doprowadziło do powstania Ruchu 23 Marca (M23). Obecnie jest trzecim najwyższym rangą dowódcą wojskowym w ramach M23. Grupa ekspertów ds. DRK poprzednio zaleciła wskazanie go w roku 2008 i 2009. Popełnił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W latach 2008 i 2009, a następnie pod koniec 2010 r. werbował i szkolił setki dzieci na potrzeby M23. Zabijał, okaleczał i uprowadzał, często kierując działania przeciw kobietom. Jest odpowiedzialny za egzekucje i tortury dezerterów z M23. W 2009 r., działając w ramach FARDC, wydał rozkaz zabicia wszystkich mężczyzn w miejscowości Shalio w Walikale. Dostarczał również broń, amunicję i wynagrodzenia w Masisi i w Walikale, bezpośrednio podlegając rozkazom Ntagandy. W 2010 r. zorganizował przymusowe wysiedlenie i wywłaszczenie ludności w regionie Lukopfu. Był również głęboko zaangażowany w sieci kryminalne w FARDC, czerpiąc korzyści z handlu minerałami, co w 2011 r. doprowadziło do napięć i konfliktów z pułkownikiem Innocentem Zimurindą. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. w Gasizi, Rubavu.

20. Mathieu, Chui NGUDJOLO

(*alias*: Cui Ngudjolo)

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Adres: Demokratyczna Republika Konga.

Data urodzenia: 8 października 1970 r.

Miejsce urodzenia: Bunia, prowincja Ituri, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Został aresztowany przez MONUC w Bunii w październiku 2003 r. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu w dniu 7 lutego 2008 r. MTK zwolnił go z wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r., a 27 lutego 2015 r. wyrok ten został podtrzymany przez Wydział Odwoławczy. Mathieu Chui Ngudjolo wystąpił o azyl w Niderlandach, ale wniosek został odrzucony. Został deportowany do DRK w dniu 11 maja 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776118

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Mathieu Chui Ngudjolo był szefem sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI), mającym wpływ na politykę, kontrolującym działania i dowodzącym siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanej w handel bronią z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci poniżej 15 roku życia w Ituri w 2006 r. Został aresztowany przez MONUC w Bunii w październiku 2003 r. Następnie 7 lutego 2008 r. rząd DRK przekazał go Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. MTK zwolnił go z wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r., a 27 lutego 2015 r. wyrok ten został podtrzymany przez Wydział Odwoławczy. Mathieu Chui Ngudjolo wystąpił o azyl w Niderlandach, ale wniosek został odrzucony. Został deportowany do DRK 11 maja 2015 r.

▼**M11**

21. Floribert Ngabu NJABU

(*alias*: a) Floribert Njabu Ngabu, b) Floribert Ndjabu c) Floribert Ngabu Ndjabu)

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga, paszport nr OB 0243318.

Data urodzenia: 23 maja 1971 r.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za udział w łamaniu praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). 27 marca 2011 r. przewieziono go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez MTK procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił jego wniosek o azyl. W lipcu 2014 r. został deportowany z Niderlandów do DRK, gdzie został umieszczony w areszcie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776373

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI), jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, zamieszanych w handel bronią z naruszeniem embarga. Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za udział w łamaniu praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). 27 marca 2011 r. przewieziono go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez MTK procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił wniosek o azyl; obecnie rozpatrywane jest odwołanie.

22. Laurent NKUNDA

(*alias*: a) Nkunda Mihigo Laurent, b) Laurent Nkunda Bwatare, c) Laurent Nkundabatware, d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, e) Laurent Nkunda Batware, f) Chairman (przewodniczący), g) General Nkunda (generał Nkunda), h) Papa Six)

Data urodzenia: a) 6 lutego 1967 r. b) 2 lutego 1967 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G). W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP); w latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G); w latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy CNDP. Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Laurenta Nkundy złożyli apelację w Sądzie Wojskowym Rwandy. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5270703

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przyłączył się do innych zbuntowanych elementów byłego RCD-G, aby w maju 2004 r. zająć siłą miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego

▼**M11**

Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki werbowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Były generał RCD-G. W 2006 r. założył CNDP; w latach 1998–2006 – członek zarządu RCD-G; w latach 1992–1998 – członek zarządu RPF. Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy CNDP. Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Nkundy rozpoczęli procedurę w Sądzie Wojskowym Rwandy. Laurent Nkunda ma nadal pewien wpływ na niektóre elementy CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

(*alias*: Fred Irakeza)

Funkcja: a) dowódca podsektora FDLR-FOCA, b) pułkownik FDLR-FOCA.

Adres: Prowincja Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: 1967 r.

Miejsce urodzenia: a) Murama, Kigali, Rwanda, b) Rubungo, Kigali, Rwanda, c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5269078

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR rozmieszczonych w okolicy Uvira i Fizi w Kiwu Południowym. Od stycznia 2016 r. był dowódcą podsektora FDLR-FOCA w prowincji Kiwu Południowe w randze pułkownika.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

(*alias*: a) Pacifique Ntawungula, b) Colonel Omega, c) Nzeri, c) Israel)

Funkcja: a) dowódca sektora FDLR-FOCA „SONOKI”, b) generał brygady FDLR-FOCA.

Adres: Terytorium Rutshuru, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (według stanu z czerwca 2016 r.).

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1964 r., b) w przybliżeniu 1964 r.

Miejsce urodzenia: Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5269021

▼M11

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Pacifique Ntawunguka był dowódcą Pierwszej Dywizji FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e). Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.

Od połowy 2016 r. Pacifique Ntawunguka był dowódcą sektora FDLR-FOCA „SONOKI" w prowincji Kiwu Północne.

25. James NYAKUNI

Obywatelstwo: ugandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5776374

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Współpraca handlowa z Jérôme'em Kakwavu, w szczególności przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemyt broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Naruszanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działalność wojskową.

26. Stanislas NZEYIMANA

(*alias*: a) Deogratias Bigaruka Izabayo, b) Izabayo Deo, c) Jules Mateso Mlamba, d) Bigaruka, e) Bigurura)

Funkcja: Były zastępca dowódcy FDLR-FOCA.

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1966 r., b) 28 sierpnia 1966 r., c) w przybliżeniu 1967 r.

Miejsce urodzenia: Mugusa, Butare, Rwanda.

Obywatelstwo: rwandyjskie.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Zaginął w Tanzanii na początku 2013 r. Miejsce pobytu nieznane (według stanu z czerwca 2016 r.). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275373

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Stanislas Nzeyimana był zastępcą dowódcy FOCA – zbrojnego ramienia sił FDLR. Jako przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga utrudniał rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie bojowników, z naruszeniem pkt 4 lit. b) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008). Zgodnie z dowodami zebranymi

▼M11

przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody grupa wyszczególniła w swoim sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta odbite siłom FDLR/FOCA były wcześniej uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, werbujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, werbuje siłą chłopców od 10 roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e). Stanislas Nzeyimana zaginął w Tanzanii w początkach 2013 r. i według stanu z czerwca 2016 r. miejsce jego pobytu jest nieznane.

27. Dieudonné OZIA MAZIO

(*alias*: a) Ozia Mazio, b) Omari, c) Mr Omari (pan Omari))

Data urodzenia: 6 czerwca 1949 r.

Miejsce urodzenia: Ariwara, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r.; pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275495.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Układy finansowe z Jérôme'em Kakwavu oraz z FAPC i przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiający dostarczanie zaopatrzenie i gotówki Kakwavu i jego oddziałom. Naruszanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20. Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r.; pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

(*alias*: Jean-Marie Rugerero)

Funkcja: Przewodniczący M23.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) w przybliżeniu 1960 r., b) 9 września 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bukavu, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z 2016 r. przebywa w Rwandzie. Uczestniczył w tworzeniu nowej kongijskiej partii politycznej w czerwcu 2016 r. – Alliance pour le Salut du Peuple (Sojusz Ratunku Ludu – ASP). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5274633

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

▼M11

W dokumencie z 9 lipca 2012 r., podpisanym przez przywódcę M23 Sultaniego Makengę, Runiga jest wymieniony jako koordynator politycznego skrzydła M23. Według tego dokumentu szybkie mianowanie Jeana-Marie Lugerero Runigi wynikało z potrzeby nagłośnienia postulatów M23. Także w tekstach na stronie internetowej ruchu M23 Runiga jest nazywany przewodniczącym M23. Jego funkcję jako przywódcy potwierdza sprawozdanie grupy ekspertów z listopada 2012 r., w którym określa się go mianem „przywódcy M23".

Jak wynika ze sporządzonego przez grupę ekspertów sprawozdania końcowego z 15 listopada 2012 r., Jean-Marie Lugerero Runiga stanął na czele delegacji, która udała się dnia 29 lipca 2012 r. do Kampali w Ugandzie, i – w ramach przygotowań do oczekiwanych negocjacji na forum Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior – ostatecznie zredagowała zawierający 21 punktów program ruchu M23. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRK i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC. Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 organizowało aktywne operacje wojskowe, aby objąć kontrolę nad terytoriami we wschodniej części DRK. 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DRK; 26 lipca 2012 r. M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo; 17 listopada 2012 r. M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba; 20 listopada 2012 r. M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych bojowników twierdzi, że przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze usiłowały uciec. Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowym werbunku w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, miał wyjaśnić innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „chciał nas porzucić". Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów dla przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano".

Runiga wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. w Gasizi/Rubavu. Według stanu z połowy 2016 r. przebywał w Rwandzie. W czerwcu 2016 r. uczestniczył w tworzeniu nowej kongijskiej partii politycznej – Alliance pour le Salut du Peuple (Sojusz Ratunku Ludu – ASP).

▼M21

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkcja: głównodowodzący grupy Nduma Defence of Congo/Mayi Mayi Sheka.

Data urodzenia: 4 kwietnia 1976 r.

Miejsce urodzenia: Walikale, Terytorium Walikale, Demokratyczna Republika Konga

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga

Adres: Goma, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (przebywa w więzieniu)

Data wskazania przez ONZ: 28 listopada 2011 r.

Inne informacje: Poddał się siłom MONUSCO 26 lipca 2017 r. i od tego czasu jest więziony przez władze Konga. W listopadzie 2018 r. przed sądem wojskowym w Gomie rozpoczął się jego proces dotyczący zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i udziału w ruchu rebelianckim. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

▼M21

Ntabo Ntaberi Sheka, głównodowodzący politycznego ramienia Mayi Mayi Sheka, jest przywódcą politycznym kongijskiej grupy zbrojnej, która utrudnia rozbrojenie, demobilizację lub reintegrację uczestników walk. Mayi Mayi Sheka jest kongijską grupą partyzancką, która prowadzi działania z baz znajdujących się na terytorium Walikale we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga. Grupa Mayi Mayi Sheka jest odpowiedzialna za ataki na kopalnie we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w tym za przejęcie kopalni Bisiye i wymuszenia na miejscowej ludności. Ntabo Ntaberi Sheka dopuścił się również poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom. Ntabo Ntaberi Sheka zaplanował i zlecił serię ataków na terytorium Walikale w okresie od dnia 30 lipca do dnia 2 sierpnia 2010 r., chcąc ukarać miejscową ludność, której zarzucano współpracę z kongijskimi siłami rządowymi. W trakcie tych ataków dzieci padały ofiarą zgwałceń i były uprowadzane, zmuszane do pracy i traktowane w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający. Grupa partyzancka Mayi Mayi Sheka siłą werbuje również chłopców, a w jej szeregach znajdują się dzieci zwerbowane podczas kampanii werbunkowych.

30. Bosco TAGANDA

(*alias:* a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda (generał Taganda), d) Lydia (gdy należał do APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (sygnał wywoławczy), g) Romeo (sygnał wywoławczy), h) Major)

Adres: Haga, Niderlandy (według stanu z 2016 r.)

Data urodzenia: Między 1973 a 1974 r.

Miejsce urodzenia: Bigogwe, Rwanda

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga

Adres: Haga, Niderlandy

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. 11 grudnia 2004 r. dekretem prezydenckim został mianowany generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był de facto zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu", „Kimia II" oraz „Amani Leo" w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy i 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali. Został przekazany do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów popełnienia zbrodni wojennych i 5 zarzutów popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości. Proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r. 8 lipca 2019 r. MTK uznał go winnym 18 zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych w Ituri w latach 2002–2003. 7 listopada 2019 r. został skazany na łączną karę 30 lat pozbawienia wolności. Złożył odwołanie zarówno od wyroku skazującego, jak i od kary. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Bosco Taganda był wojskowym dowódcą Unii Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L) mającym wpływ na politykę, kontrolującym działania i dowodzącym siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); UPC/L jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w FARDC, lecz odmówił przyjęcia awansu, pozostając tym samym poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003, a w 155 przypadkach odpowiadał – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jako szef sztabu CNDP był odpowiedzialny – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rzeź w miejscowości Kiwanja w listopadzie 2008 r.

Urodził się w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W czerwcu 2011 r. mieszkał w Gomie i posiadał duże gospodarstwa rolne w okolicy Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne. Dekretem prezydenckim został mianowany 11 grudnia 2004 r. generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu

▼M21

w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był de facto zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu", „Kimia II" oraz „Amani Leo" w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy, 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali, następnie został przewieziony do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów popełnienia zbrodni wojennych i 5 zarzutów popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości. Proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r..

▼M11

31. Innocent ZIMURINDA

(*alias*: Zimulinda)

Funkcja: Dowódca brygady w M23, stopień: pułkownik, b) pułkownik w FARDC.

Adres: Rubavu, Mudende.

Data urodzenia: a) 1 września 1972 r. b) w przybliżeniu 1975 r., b) 16 marca 1972 r.

Miejsce urodzenia: a) Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga, b) Masisi, Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratycznej Republiki Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC Kimia II, główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Innocent Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC „Kimia II" i „Amani Leo". Chociaż Innocent Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał *de facto* swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Innocenta Zimurindę prowadziły działania werbunkowe. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w obozie Ngoma w Rwandzie. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5275315

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Według wielu źródeł ppłk Innocent Zimurinda, jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC, wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio. Grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, w dniu 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci. Według licznych źródeł ppłk Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanja.

W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK zarzuciło ppłk. Innocent Zimurinda odpowiedzialność za wielokrotne naruszenia praw człowieka, obejmujące zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. Ppłk. Innocenta Zimurindy został oskarżony, w tej samej skardze, o zgwałcenie dużej liczby kobiet

▼M11

i dziewcząt. Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w arbitralnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji „Kimia II". Zgodnie z tym samym oświadczeniem nie zgodził się na to, aby misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są niepełnoletni. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK, działającego w ramach RB ONZ, ppłk. Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za werbowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu. Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC „Kimia II", główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC „Kimia II" i „Amani Leo". Chociaż Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał *de facto* swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. Pozostaje lojalny w stosunku do Bosco Ntagandy. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Zimurindę prowadziły działania werbunkowe. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy w dniu 16 marca 2013 r. w Gasizi/Rubavu.

▼M15

32. Muhindo Akili MUNDOS

(*alias*: a) Charles Muhindo Akili Mundos; b) Akili Muhindo; c) Muhindo Mundos)

Funkcja: a) generał sił zbrojnych DRK (FARDC), dowódca 31. Brygady; b) generał brygady FARDC

Data urodzenia: 10 listopada 1972 r.

Miejsce urodzenia: Demokratyczna Republika Konga.

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 lutego 2018 r.

Inne informacje: Muhindo Akili Mundos jest generałem FARDC, dowódcą 31. Brygady. We wrześniu 2014 r. został mianowany dowódcą sektora operacyjnego FARDC na terytorium Beni i Lubero, w tym dowódcą operacji Sukola I skierowanej przeciwko Sojuszowi Sił Demokratycznych (ADF). Pełnił tę funkcję do czerwca 2015 r. Stanowi też zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa DRK zgodnie z pkt 7 lit. e) rezolucji RB ONZ nr 2293.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:

Muhindo Akili Mundos został umieszczony w wykazie 1 lutego 2018 r. zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 7 lit. e) rezolucji nr 2293 (2016) potwierdzonymi w rezolucji nr 2360 (2017).

Informacje dodatkowe:

Muhindo Akili Mundos był dowódcą kongijskiej armii odpowiedzialnym za działania wojskowe skierowane przeciwko ADF w ramach operacji Sukola I od sierpnia 2014 r. do czerwca 2015 r. Jednostka FARDC pod dowództwem Mundosa nie podjęła interwencji, by zapobiec naruszaniu praw człowieka przez ADF, w tym atakom na ludność cywilną. Mundos werbował i wyposażał byłych bojowników z lokalnych ugrupowań zbrojnych, by brali udział w egzekucjach pozasądowych i masowych mordach dokonywanych przez ADF.

Gdy był dowódcą operacji Sukola I prowadzonej przez FARDC, dowodził jednocześnie frakcją podgrupy ADF zwaną ADF-Mwalika i udzielał jej wsparcia. Pod dowództwem Mundosa doszło do ataków ADF-Mwalika na ludność cywilną. Bojownicy FARDC pod dowództwem Mundosa zapewniali dodatkowe wsparcie ADF-Mwalika podczas tych działań.

▼**M15**

33. Guidon Shimiray MWISSA

Data urodzenia: 13 marca 1980 r.

Miejsce urodzenia: Kigoma, Walikale, Demokratyczna Republika Konga

Data wskazania przez ONZ: 1 lutego 2018 r.

Inne informacje: Ukończył szkołę średnią *humanités sociales* w Mpofi; w wieku 16 lat przyłączył się do ugrupowania zbrojnego dowodzonego przez She Kasikilę; wraz z Kasikilą wszedł w skład FARDC, jako batalion S3; w 2007 r. został ranny, a następnie przyłączył się do Mai Mai Simba pod dowództwem „Mando"; uczestniczył w utworzeniu NDC w 2008 r., stając się zastępcą dowódcy odpowiedzialnym za brygadę Aigle Lemabé. Stanowi też zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa DRK zgodnie z pkt 7 lit. g) rezolucji RB ONZ nr 2293.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:

Guidon Shimiray Mwissa został umieszczony w wykazie 1 lutego 2018 r. zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 7 lit. g) rezolucji nr 2293 (2016) potwierdzonymi w rezolucji nr 2360 (2017).

Informacje dodatkowe:

W 2014 r. „generał" Guidon Shimiray Mwissa odłączył się od Nduma defense du Congo (NDC) i stworzył własne ugrupowanie NDC-R.

NDC-R dowodzone przez Guidona Shimiraya Mwissę wykorzystuje dzieci-żołnierzy i rozmieszcza je w konfliktach zbrojnych. W NDC-R jest również oskarżane o naruszenia praw człowieka we wschodnich prowincjach oraz o nakładanie nielegalnych podatków na obszarach wydobycia złota i przeznaczanie dochodów z nich na zakup broni z naruszeniem embarga na broń, którym objęte jest DRK.

34. Lucien NZAMBAMWITA

(*alias*: André Kalume)

Data urodzenia: 1966 r.

Miejsce urodzenia: komórka Nyagitabire, sektor Ruvune, gmina Kinyami, prefektura Byumba, Rwanda

Obywatelstwo: Rwanda

Data wskazania przez ONZ: 1 lutego 2018 r.

Inne informacje: Stanowi zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa DRK zgodnie z pkt 7 lit. j) rezolucji RB ONZ nr 2293.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie

Lucien Nzambamwita został umieszczony w wykazie 1 lutego 2018 r. zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 7 lit. j) rezolucji nr 2293 (2016) potwierdzonymi w rezolucji nr 2360 (2017).

Informacje dodatkowe:

Lucien Nzambamwita (alias André Kalume) jest wojskowym przywódcą Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) działających w DRK, które naruszają pokój, bezpieczeństwo i stabilność DRK i odpowiadają za naruszenia praw człowieka, w tym za działania i ataki wymierzone w ludność cywilną. 31 grudnia 2012 r. FDLR zostały objęte sankcjami komitetu ustanowionego na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533.

▼M15

35. Gédéon Kyungu MUTANGA WA BAFUNKWA KANONGA

Funkcja: przywódca katangańskich rebeliantów

Data urodzenia: 1974 r.

Miejsce urodzenia: Manono Territory, prowincja Katanga (obecnie prowincja Tanganyika)

Data wskazania przez ONZ: 1 lutego 2018 r.

Inne informacje: Gédéon Kyungu należy do grupy etnicznej Balubakat. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Likasi i średniej w Manono, uzyskał dyplom ukończenia studiów pedagogicznych. W 1999 r. przyłączył się do ruchu Maï Maï i od 2003 r. dowodził jednym z najbardziej aktywnych ugrupowań w prowincji Katanga. W 2006 r. zgłosił się do sił pokojowych ONZ, by poddać się procesowi rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji. Zbiegł z więzienia w 2011 r., a poddał się w październiku 2016 r. Stanowi zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa DRK zgodnie z pkt 7 lit. e) rezolucji RB ONZ nr 2293.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie

Gédéon Kyungu Mutanga Wa Bafunkwa Kanonga został umieszczony w wykazie 1 lutego 2018 r. zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 7 lit. e) rezolucji nr 2293 (2016) potwierdzonymi w rezolucji nr 2360 (2017).

Informacje dodatkowe:

Jako przywódca partyzantki Bakata Katanga (znanej także jako Kata Katanga) w latach 2011–2014 Gédéon Kyungu Mutanga brał udział w poważnym naruszaniu praw człowieka, takim jak dokonywanie zabójstw i ataków na ludność cywilną, zwłaszcza na obszarach wiejskich w prowincji Katanga. Jako dowódca ugrupowania zbrojnego Bakata Katanga, winnego poważnych naruszeń praw człowieka i zbrodni wojennych, w tym ataków na ludność cywilną, w południowo-wschodniej części DRK, Gedeon Kyungu Mutanga stanowi zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa DRK.

▼M19

36. Seka BALUKU (niepotwierdzony alias: a) Mzee Kajaju, b) Musa, c) Lumu, d) Lumonde)

Funkcja: Główny przywódca Sojuszu Sił Demokratycznych (ADF)

Data urodzenia: ok. 1977 r.

Obywatelstwo: Uganda

Adres: Ostatnie znane miejsce pobytu: obóz Kajuju Medina II, terytorium Beni, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga

Data wskazania przez ONZ: 6 lutego 2020 r.

Inne informacje: Seka Baluku, długoletni członek ADF, był zastępcą założyciela ADF, Jamila Mukulu; przejął dowództwo ADF po operacji wojskowej FARDC Sukola I w 2014 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:

Seka Baluku został umieszczony w wykazie w dniu 6 lutego 2020 r. na podstawie pkt 7 rezolucji nr 2293 (2016) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu DRK”.

▼M19

Informacje dodatkowe:

Główny przywódca ADF. Jak podkreślono w kilku sprawozdaniach grupy ekspertów ds. DRK (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974), Seka Baluku wielokrotnie dokonywał wyboru ofiar, zabójstw i okaleczeń, gwałtów i innych aktów przemocy seksualnej, uprowadzeń ludności cywilnej, w tym dzieci, ataków na obiekty opieki zdrowotnej, zwłaszcza w Mamove (terytorium Beni), w dniach 12 i 24 lutego 2019 r., prowadził stałą akcję werbunkową wśród dzieci i wykorzystywał je podczas ataków i do pracy przymusowej na terytorium Beni w DRK od co najmniej 2015 r., jak również planował wszystkie te działania lub nimi kierował.

▼M11

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1

▼M21

1. ADF (SOJUSZ SIŁ DEMOKRATYCZNYCH)

(*inne nazwy:* a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; b) ADF/NALU; c) NALU)

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga

Data wskazania przez ONZ: 30 czerwca 2014 r.

Inne informacje: W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu – został aresztowany w Dar es Salaam w Tanzanii. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. Jamil Mukulu przebywa w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces. W miejsce Jamila Mukuli nadrzędnym przywódcą ADF został Seka Baluku. Jak podkreślono w kilku sprawozdaniach oenzetowskiej grupy ekspertów ds. DRK (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482), ADF, także pod przywództwem Seki Baluku, nadal dokonywał wyboru ofiar, zabójstw i okaleczeń, gwałtów i innych aktów przemocy seksualnej, uprowadzeń ludności cywilnej, w tym dzieci, oraz ataków na wioski i obiekty opieki zdrowotnej, zwłaszcza w Mamove (terytorium Beni) w dniach 12 i 24 lutego 2019 r. oraz Mantumbi (terytorium Beni) w dniach 5 grudnia 2019 r. i 30 stycznia 2020 r.; prowadził także stałą akcję werbunkową wśród dzieci i wykorzystywał je podczas ataków i do pracy przymusowej na terytorium Beni w DRK od co najmniej 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sojusz Sił Demokratycznych (ADF) powstał w 1995 r. i ma siedzibę w górzystym terenie przy granicy DRK z Ugandą. Zgodnie ze sporządzonym w 2013 r. przez oenzetowską grupę ekspertów ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym, przywołującym wypowiedzi urzędników Ugandy i źródła ONZ, w 2013 r. ADF liczył 1 200–1 500 uzbrojonych bojowników rozmieszczonych na północno-wschodnim terytorium Beni w Kiwu Północnym, niedaleko granicy z Ugandą. Te same źródła oceniają, że ADF liczy łącznie, wraz z kobietami i dziećmi, 1 600–2 500 członków. Z uwagi na ofensywne operacje wojskowe prowadzone w 2013 i 2014 r. przez kongijskie siły zbrojne (FARDC) i misję stabilizacyjną ONZ w DRK (MONUSCO), ADF rozproszył swoich bojowników i umieścił w wielu mniejszych bazach oraz przeniósł kobiety i dzieci na obszary na zachód od Beni i wzdłuż granicy Ituri – Kiwu Północne. Wojskowym dowódcą ADF jest Hood Lukwago, a naczelnym przywódcą jest objęty sankcjami Jamil Mukulu.

ADF dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i rezolucji RB ONZ nr 2078 (2012), w tym naruszeń opisanych poniżej.

ADF werbował i wykorzystywał dzieci-żołnierzy z naruszeniem mających zastosowanie postanowień prawa międzynarodowego (pkt 4 lit. d) rezolucji RB ONZ).

W swoim sprawozdaniu końcowym oenzetowska grupa ekspertów ds. DRK poinformowała, że rozmawiała z trzema byłymi bojownikami ADF, którzy uciekli w 2013 r. i którzy opisali, jak werbownicy ADF w Ugandzie zwabiali ludzi do DRK fałszywymi obietnicami zatrudnienia (dorosłych) i darmowej edukacji (dzieci), a następnie zmuszali ich do przyłączenia się do ADF. Według tego samego sprawozdania byli bojownicy ADF powiedzieli grupie ekspertów, że

▼M21

oddziały szkoleniowe ADF zazwyczaj składają się z dorosłych mężczyzn i chłopców, a dwaj chłopcy, którzy uciekli z ADF w 2013 r., powiedzieli grupie ekspertów, że przeszli w ADF szkolenie wojskowe. W swoim sprawozdaniu grupa ekspertów zawarła również relację „byłego dziecka-żołnierza ADF" o szkoleniu prowadzonym przez ADF.

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2012 r. wśród rekrutów ADF są dzieci, o czym świadczy choćby przypadek werbownika ADF schwytanego w lipcu 2012 r. przez władze Ugandy w Kasese wraz z sześcioma małymi chłopcami w drodze do DRK.

Konkretny przykład werbowania przez ADF i wykorzystywania dzieci jest uwidoczniony w piśmie z 6 stycznia 2009 r. od byłej dyrektor Human Rights Watch na Afrykę, Georgette Gagnon, do byłego ministra sprawiedliwości Ugandy, Kiddhu Makubuyu; w piśmie tym autorka stwierdza, że chłopiec Bushobozi Irumba został w 2000 r. w wieku 9 lat uprowadzony przez ADF. Wymagano od niego, aby zapewniał transport i inne usługi bojownikom ADF.

Ponadto „The Africa Report" cytował doniesienia, według których ADF ma werbować nawet dziesięcioletnie dzieci, czyniąc z nich dzieci-żołnierzy; raport przytacza też słowa rzecznika Uganda People's Defence Force (UPDF), który twierdzi, że UPDF uratowały 30 dzieci z obozu szkoleniowego na wyspie Buvuma na Jeziorze Wiktorii.

ADF dopuścił się również licznych naruszeń międzynarodowych praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego wobec kobiet i dzieci, w tym zabijania, okaleczania i przemocy seksualnej (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. e)).

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2013 r. w tym samym roku ADF zaatakował liczne wsie, co spowodowało, że ponad 66 000 ludzi uciekło do Ugandy. W wyniku tych ataków wyludniły się duże obszary, które od tego czasu kontroluje ADF, porywając lub zabijając ludzi, którzy wracają do swoich wiosek. Od lipca do września 2013 r. ADF ściął głowę co najmniej pięciu osobom w rejonie Kamango, kilka innych zastrzelił i porwał dziesiątki ludzi. Działania te terroryzowały miejscową ludność i powstrzymywały ludzi przed powrotem do domu.

Global Horizontal Note – mechanizm monitorująco-sprawozdawczy w zakresie poważnych naruszeń praw dzieci w sytuacjach konfliktów zbrojnych – poinformował Grupę Roboczą Rady Bezpieczeństwa ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, że w okresie sprawozdawczym od października do grudnia 2013 r. ADF był odpowiedzialny za 14 z 18 udokumentowanych przypadków ofiar wśród dzieci, w tym za incydent z 11 grudnia 2013 r. na terytorium Beni w Kiwu Północnym, kiedy to ADF zaatakował wioskę Musuku, zabijając 23 osoby, w tym 11 dzieci (trzy dziewczynki i ośmiu chłopców) w wieku od 2 miesięcy do 17 lat. Wszystkie ofiary, w tym dwoje dzieci, które przeżyły atak, zostały poważnie okaleczone maczetami.

W sprawozdaniu sekretarza generalnego z marca 2014 r. w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktami zbrojnymi „Sojusz Sił Demokratycznych – Narodowa Armia Wyzwolenia Ugandy" został umieszczony w wykazie „podmiotów, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia dopuszczania się i odpowiedzialności za dopuszczanie się gwałtów i innych form przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych".

ADF uczestniczył również w atakach przeciw uczestnikom misji pokojowej MONUSCO (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. i)).

Misja stabilizacyjna Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) również poinformowała, że ADF przeprowadził co najmniej dwa ataki na jej uczestników. Pierwszy atak, 14 lipca 2013 r., był skierowany przeciw patrolowi MONUSCO na drodze między Mbau a Kamango. Atak ten został szczegółowo opisany w sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów z 2013 r. Drugi atak miał miejsce 3 marca 2014 r. Pojazd MONUSCO obrzucono granatami dziesięć kilometrów od lotniska Mavivi w Beni, w wyniku czego rany poniosło pięciu uczestników misji pokojowej.

W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu – został aresztowany w Dar es Salaam w Tanzanii. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. przebywa on w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces.

▼M11

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adres: Butembo, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278478

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Kisoni Kambale (zmarły w dniu 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu w dniu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwalu a Butembo. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)

Adres: a) Avenue Président Mobutu, Goma, Demokratyczna Republika Konga, b) Gisenyi, Rwanda, c) PO BOX 315, Goma, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278381

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adres: Butembo, Kiwu Północne.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma w Butembo, Kiwu Północne, która już nie handluje złotem. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278420

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właścicielem Congomet Trading House (dawniej umieszczonego w wykazie pod nazwą Congocom) był Kisoni Kambale (zmarły w dniu 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu w dniu 24 kwietnia 2008 r.). Kisoni Kambale przejął prawie całą produkcję złota w dystrykcie Mongbwalu, który był kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpał znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma w Butembo, Kiwu Północne, która już nie handluje złotem.

▼**M11**

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

(*alias*: a) FDLR, b) Force Combattante Abacunguzi, c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, d) FOCA)

Adres: a) Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga, b) Kiwu Południowe, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Email: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fdlrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278442

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

FDLR to jedno z największych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających na terytorium DRK. Zostało ono utworzone w roku 2000, a jego członkowie dopuścili się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wobec kobiet i dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej i przymusowych wysiedleń. Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r. ugrupowanie FDLR było odpowiedzialne za zabójstwa 96 cywilów w miejscowości Busurungi na terytorium Walikale. Niektóre z ofiar zostały spalone żywcem w swoich domach. To samo źródło podaje, że w czerwcu 2010 r. przychodnia prowadzona przez organizację pozarządową zgłaszała miesięcznie ok. 60 przypadków zgwałcenia dziewcząt i kobiet, popełnianych przez członków ugrupowań zbrojnych, w tym FDLR, na terytorium południowego Lubero w Kiwu Północnym. Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z dnia 20 grudnia 2010 r. istniały udokumentowane przypadki aktywnego werbunku dzieci przez FDLR. Human Rights Watch zidentyfikowała co najmniej 83 dzieci kongijskich poniżej 18 roku życia (niektóre z nich miały zaledwie 14 lat), które zostały przymusowo wcielone do FDLR. W styczniu 2012 r. Human Rights Watch podała, że członkowie FLDR zaatakowali wiele wiosek na terytorium Masisi; zabili przy tym sześć osób, zgwałcili dwie kobiety i uprowadzili co najmniej 48 osób.

Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z czerwca 2012 r., w maju 2012 r. bojownicy FLDR zaatakowali cywilów w wioskach Kamananga i Lumenje w prowincji Kiwu Południowe oraz w miejscowości Chambucha na terytorium Walikale, a także na obszarze Ufumandu na terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. W atakach tych bojownicy FDLR maczetami i nożami zabili dziesiątki cywilów, w tym wiele dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z czerwca 2012 r. między dniem 31 grudnia 2011 r. a dniem 4 stycznia 2012 r. ugrupowanie FDLR zaatakowało kilka wiosek w Kiwu Południowym. Dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że podczas tego ataku zabite zostały co najmniej 33 osoby, w tym 9 dzieci i 6 kobiet – spalono je żywcem, ścięto im głowy lub zastrzelono. Ponadto zgwałcono jedną kobietę i jedną dziewczynkę. W sprawozdaniu grupy ekspertów z czerwca 2012 r. stwierdzono również, że dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że w maju 2012 r. w Kiwu Południowym ugrupowanie FLDR dopuściło się masakry co najmniej 14 cywilów, w tym 5 kobiet i 5 dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z listopada 2012 r. ONZ udokumentowało co najmniej 106 przypadków przemocy seksualnej, których dopuścili się członkowie FDLR w okresie między grudniem 2011 r. a wrześniem 2012 r. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że – zgodnie z dochodzeniem ONZ – nocą 10 marca 2012 r. w wiosce Kalinganya na terytorium Kabare członkowie FDLR zgwałcili 7 kobiet, w tym niepełnoletnią. W dniu 10 kwietnia 2012 r. FDLR przypuściło kolejny atak na tę wioskę, podczas którego trzy spośród tych kobiet zgwałcono ponownie. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że w dniu 6 kwietnia 2012 r. FDLR dopuściło się 11 zabójstw w wiosce Bushibwambombo na terytorium Kalehe, a w maju na terytorium Masisi uczestniczyło w kolejnych 19 zabójstwach, w tym pięciu osób niepełnoletnich i sześciu kobiet. Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi.

▼M11

Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz zgwałcenia kobiet i dzieci w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Według doniesień M23 nie tylko dopuściło się aktów przemocy seksualnej, lecz także prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci do swoich szeregów. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popełnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowego werbunku, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

6. M23

(*alias*: Mouvement du 23 mars).

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Email: mouvementdu23mars1@gmail.com. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5277973

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi. Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz zgwałcenia kobiet i dzieci w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Według doniesień M23 nie tylko dopuściło się aktów przemocy seksualnej, lecz także prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego werbunku dzieci do swoich szeregów. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popełnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowego werbunku, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

▼M21

7. MACHANGA LTD

Adres: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto (jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Właściciele Machangi są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Machanga Ltd ostatni raz złożyła roczną deklarację podatkową w 2004 r. i władze Republiki Ugandy określiły ją jako „status nieaktywny”. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

▼M21

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma Machanga kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto (jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Poprzedni właściciel Machangi, Rajendra Kumar, i jego brat Vipul Kumar są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

▼M11

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT (organizacja pozarządowa)

(*alias*: TPD)

Adres: Goma, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła całą swoją działalność w 2008 r. W praktyce od czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5278464

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Organizacji tej zarzuca się naruszanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G), w szczególności w postaci zapewnienia na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielenia wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym. Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła całą swoją działalność w 2008 r. W praktyce od czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita.

▼M21

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adres: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto. (Jej szefowie to Jamnadas V. LODHIA – znany jako „Chuni" – oraz jego synowie: Kunal J. LODHIA i Jitendra J. LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Szefowie UCI są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd złożyła ostatnią deklarację podatkową w 2013 r. i władze Republiki Ugandy określiły ją jako »nieaktywna – status nieaktywny». Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji

▼**M21**

nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto. (Jej byli szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni” oraz jego syn Kunal LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Poprzedni właściciel UCI, J.V. Lodhia i jego syn Kumal Lodhia są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK..

▼M22

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1	Ilunga KAMPETE	alias Gaston Hughes Ilunga Kampete; Hugues Raston Ilunga Kampete Data urodzenia: 24.11.1964 Miejsce urodzenia: Lubumbashi, DRK Obywatelstwo: DRK Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-64-86-22311-29 Adres: 69, avenue Nyangwile, Kinsuka Mimosas, Kinshasa/Ngaliema, DRK. Płeć: mężczyzna	Jako dowódca Gwardii Republikańskiej (GR) do kwietnia 2020 r. Ilunga Kampete był odpowiedzialny za rozmieszczone w terenie oddziały GR, które użyły siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściły się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Był on także odpowiedzialny za represje i naruszenia praw człowieka popełnione przez członków GR, takie jak brutalne stłumienie demonstracji opozycji w Lubumbashi w grudniu 2018 r. Od lipca 2020 r. jest dowódcą bazy wojskowej w Kitona w prowincji Kongo Centralne, a zatem jest nadal wysokiej rangi wojskowym w stopniu generała broni w kongijskich siłach zbrojnych (FARDC). Z racji pełnionych funkcji jest odpowiedzialny za niedawne przypadki łamania praw człowieka przez FARDC. Ilunga Kampete brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016
2	Gabriel AMISI KUMBA	alias Gabriel Amisi Nkumba; „Tango Fort”; „Tango Four” Data urodzenia: 28.5.1964. Miejsce urodzenia: Malela, DRK. Obywatelstwo: DRK Wojskowy numer identyfikacyjny: 1-64-87-77512-30 Adres: 22, avenue Mbenseke, Ma Campagne, Kinshasa/Ngaliema, DRK Płeć: mężczyzna	Były dowódca 1. strefy obrony kongijskich sił zbrojnych (FARDC), która użyła siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuściła się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. Jako zastępca szefa sztabu FARDC odpowiedzialny za operacje i wywiad od lipca 2018 r. do lipca 2020 r. i z racji jego obowiązków jako inspektora generalnego FARDC od lipca 2020 r. ponosi on odpowiedzialność za niedawne przypadki łamania praw człowieka przez FARDC. Gabriel Amisi Kumba brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016

▼M22

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
3	Ferdinand ILUNGA LUYOYO	Data urodzenia: 8.3.1973 Miejsce urodzenia: Lubumbashi, DRK Obywatelstwo: DRK Nr paszportu DRK: OB0260335 (ważny od 15.4.2011 do 14.4.2016) Adres: 2, avenue des Orangers, Kinshasa/Gombe, DRK Płeć: mężczyzna	Jako dowódca działającej w ramach kongijskiej policji państwowej (PNC) jednostki tłumiącej rozruchy, zwanej *Légion Nationale d'Intervention*, do 2017 r. oraz dowódca jednostki policji odpowiadającej za ochronę instytucji i urzędników wysokiej rangi do grudnia 2019 r. Ferdinand Ilunga Luyoyo był odpowiedzialny za nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje we wrześniu 2016 r. w Kinszasie i ponosi odpowiedzialność za późniejsze przypadki łamania praw człowieka przez PNC. Ferdinand Ilunga Luyoyo brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. Ferdinand Ilunga Luyoyo zachował rangę generała i jest nadal aktywny w sferze publicznej w DRK.	12.12.2016
4	Célestin KANYAMA	alias Kanyama Tshisiku Celestin; Kanyama Celestin Cishiku Antoine; Kanyama Cishiku Bilolo Célestin; „Esprit de mort" Data urodzenia: 4.10.1960 Miejsce urodzenia: Kananga, DRK Obywatelstwo: DRK Nr paszportu DRK: OB0637580 (ważny od 20.5.2014 do 19.5.2019) Wiza Schengen nr 011518403 wydana 2 lipca 2016 r. Adres: 56, avenue Usika, Kinshasa/Gombe, DRK Płeć: mężczyzna	Jako komisarz kongijskiej policji państwowej (PNC) Célestin Kanyama był odpowiedzialny za użycie siły w sposób nieproporcjonalny oraz dopuszczenie się brutalnych represji we wrześniu 2016 r. w Kinszasie. W lipcu 2017 r. Célestin Kanyama został mianowany dyrektorem generalnym szkół PNC. Z racji pełnionej funkcji wyższego urzędnika PNC jest odpowiedzialny za niedawne przypadki łamania praw człowieka przez PNC. Jednym z przykładów jest zastraszanie dziennikarzy i pozbawianie ich wolności przez funkcjonariuszy policji w październiku 2018 r. po opublikowaniu szeregu artykułów dotyczących przywłaszczenia racji żywnościowych kadetów policyjnych oraz roli, jaką w tych wydarzeniach odegrał Célestin Kanyama. Célestin Kanyama brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	12.12.2016

▼M22

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
5	John NUMBI	alias John Numbi Banza Tambo; John Numbi Banza Ntambo; Tambo Numbi Data urodzenia: 16.8.1962 Miejsce urodzenia: Jadotville-Likasi-Kolwezi, DRK Obywatelstwo: DRK Adres: 5, avenue Oranger, Kinshasa/Gombe, DRK Płeć: mężczyzna	Od lipca 2018 r. do lipca 2020 r. John Numbi pełnił funkcję generalnego inspektora kongijskich sił zbrojnych (FARDC). Z racji pełnionej funkcji jest odpowiedzialny za niedawne przypadki łamania praw człowieka przez FARDC, takie jak nieproporcjonalne użycie siły wobec nielegalnych górników, którego od czerwca do lipca 2019 r. dopuściły się oddziały FARDC pod jego bezpośrednim zwierzchnictwem. John Numbi brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. John Numbi nadal posiada wpływową pozycję w FARDC, zwłaszcza w prowincji Katanga, w której według doniesień FARDC dopuściło się poważnych aktów łamania praw człowieka.	12.12.2016
6	Evariste BOSHAB	alias Evariste Boshab Mabub Ma Bileng Data urodzenia: 12.1.1956 Miejsce urodzenia: Tete Kalamba, DRK Obywatelstwo: DRK Paszport dyplomatyczny nr: DP0000003 (ważny od 21.12.2015 do 20.12.2020) Wiza Schengen utraciła ważność 5.1.2017 Adres: 3, avenue du Rail, Kinshasa/Gombe, DRK Płeć: mężczyzna	Z racji pełnionej funkcji wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa od grudnia 2014 r. do grudnia 2016 r., Evariste Boshab był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji odpowiadał za aresztowania działaczy i członków opozycji, jak również za nieproporcjonalne użycie siły, w tym między wrześniem a grudniem 2016 r. w reakcji na demonstracje w Kinszasie, w wyniku czego wiele osób cywilnych zostało zabitych lub ranionych przez służby bezpieczeństwa. Evariste Boshab brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. Evariste Boshab odegrał także rolę w wykorzystaniu i zaostrzeniu kryzysu w regionie Kasaï, w którym nadal ma spore wpływy, w szczególności od kiedy w marcu 2019 r. został senatorem z tego regionu.	29.5.2017

▼M22

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
7	Alex KANDE MUPOMPA	alias Alexandre Kande Mupomba; Kande-Mupompa Data urodzenia: 23.9.1950 Miejsce urodzenia: Kananga, DRK Obywatelstwo: DRK i belgijskie Nr paszportu DRK: OP0024910 (ważny od 21.3.2016 do 20.3.2021) Adresy: Messidorlaan 217/25, 1180 Uccle, Belgium 1, avenue Bumba, Kinshasa/Ngaliema, DRK Płeć: mężczyzna	Jako gubernator Kasaï-Central do października 2017 r. Alex Kande Mupompa był odpowiedzialny za nieproporcjonalne stosowanie siły, brutalne represje i egzekucje pozasądowe popełniane przez siły bezpieczeństwa oraz kongijskiej policji państwowej (PNC) w Kasaï-Central od sierpnia 2016 r., w tym zabójstwa na terytorium Dibaya w lutym 2017 r. Alex Kande Mupompa brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. Alex Kande Mupompa odegrał także rolę w wykorzystaniu i zaostrzeniu kryzysu w regionie Kasaï, którego był przedstawicielem do października 2019 r. i w którym nadal ma spore wpływy jako przywódca *Congrès des alliés pour l'action au Congo* (CAAC), który wchodzi w skład rządu prowincji Kasaï.	29.5.2017
8	Jean-Claude KAZEMBE MUSONDA	Data urodzenia: 17.5.1963 Miejsce urodzenia: Kashobwe, DRK Obywatelstwo: DRK Adres: 7891, avenue Lubembe, Quartier Lido, Lubumbashi, Haut-Katanga, DRK Płeć: mężczyzna	Jako gubernator Haut-Katanga do kwietnia 2017 r., Jean-Claude Kazembe Musonda odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje stosowane przez siły bezpieczeństwa i kongijskiej policji państwowej (PNC) w Haut-Katanga, w tym między 15 a 31 grudnia 2016 r., gdy 12 osób cywilnych straciło życie a 64 zostały ranne w wyniku użycia ostrej amunicji przez siły bezpieczeństwa wraz z funkcjonariuszami PNC w reakcji na protesty w Lubumbashi. Jean-Claude Kazembe Musonda brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. Jean-Claude Kazembe Musonda jest przywódcą partii CONAKT, która jest nadal lojalna wobec grupy parlamentarnej *Front Commun pour le Congo* (FCC).	29.5.2017

▼M22

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
9	Éric RUHORIMBERE	alias Eric Ruhorimbere Ruhanga; „Tango Two”; „Tango Deux” Data urodzenia: 16.7.1969 Miejsce urodzenia: Minembwe, DRK Obywatelstwo: DRK Wojskowy dokument tożsamości nr: 1-69-09-51400-64 Nr paszportu DRK: OB0814241 Adres: Mbujimayi, Kasaï Province, DRK Płeć: mężczyzna	Jako zastępca dowódcy 21. regionu wojskowego od września 2014 r. do lipca 2018 r., Éric Ruhorimbere odpowiadał za nieproporcjonalne użycie siły i egzekucje pozasądowe dokonywane przez kongijskie siły zbrojne (FARDC), w szczególności przeciwko bojówkom Nsapu oraz kobietom i dzieciom. Od lipca 2018 r. Éric Ruhorimbere jest dowódcą sektora operacyjnego Nord Equateur. Z racji pełnionej funkcji jest odpowiedzialny za niedawne przypadki łamania praw człowieka przez FARDC. Éric Ruhorimbere brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu.	29.5.2017
10	Emmanuel RAMAZANI SHADARI	alias Emmanuel Ramazani Shadari Mulanda; Shadary Data urodzenia: 29.11.1960 Miejsce urodzenia: Kasongo, DRK Obywatelstwo: DRK Adres: 28, avenue Ntela, Mont Ngafula, Kinshasa, DRK Płeć: mężczyzna	Jako wicepremier oraz minister spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa do lutego 2018 r. Emmanuel Ramazani Shadari był oficjalnie odpowiedzialny za służby policji i bezpieczeństwa oraz koordynowanie działalności gubernatorów prowincji. Z racji pełnionej funkcji był odpowiedzialny za aresztowania działaczy i członków opozycji, a także za nieproporcjonalne użycie siły, takie jak w przypadku brutalnego rozprawienia się z członkami ruchu Bundu Dia Kongo (BDK) w Kongo Central, za represje w Kinszasie w okresie od stycznia do lutego 2017 r. oraz nieproporcjonalne użycie siły i brutalne represje w prowincjach Kasaï. Z racji pełnionej funkcji Emmanuel Ramazani Shadari brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. Od lutego 2018 r. Emmanuel Ramazani Shadari jest stałym sekretarzem *Parti du peuple pour la reconstruction et le développement* (PPRD), głównej partii w koalicji pod przewodnictwem byłego prezydenta Josepha Kabili.	29.5.2017

▼M22

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
11	Kalev MUTONDO	alias Kalev Katanga Mutondo, Kalev Motono, Kalev Mutundo, Kalev Mutoid, Kalev Mutombo, Kalev Mutond, Kalev Mutondo Katanga, Kalev Mutund Data urodzenia: 3.3.1957 Obywatelstwo: DRK Nr paszportu DRK: DB0004470 (ważny od 8.6.2012 do 7.6.2017) Adres: 24, avenue Ma Campagne, Kinshasa, DRK. Płeć: mężczyzna	Jako szef Narodowych Służb Wywiadowczych (ANR) do lutego 2018 r., Kalev Mutondo brał udział w arbitralnym aresztowaniu, zatrzymaniu i maltretowaniu członków opozycji, działaczy organizacji społeczeństwa obywatelskiego i innych osób oraz ponosi odpowiedzialność za takie działania. Kalev Mutondo brał zatem udział w planowaniu czynów w DRK stanowiących poważne przypadki łamania lub naruszania praw człowieka, kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu. W maju 2019 r. podpisał deklarację lojalności wobec Josepha Kabili w związku z dotychczasowymi i przyszłymi działaniami i nadal ściśle z nim współpracuje. Kalev Mutondo, jako „doradca polityczny” premiera DRK w dalszym ciągu posiada istotny wpływ polityczny	29.5.2017

B. Podmioty